

Avaluació de la comprensió lectora
Quadern de preguntes

6

Abans de contestar les preguntes següents llegeix el text
“Per què els elefants i els cavalls no poden volar”

1. Per què els elefants i els cavalls no poden volar?

[1] La branca va caure sobre el mag perquè...

- ... el mag es va despistar
- ... els elefants van pujar a l'arbre
- ... els elefants van aterrar a l'arbre
- ... el mag va treure les ales dels elefants

0
 1
 NC

[2] El mag va utilitzar els seus poders mentals per...

- ... espantar els elefants
- ... castigar els elefants
- ... sorprendre els elefants
- ... premiar els elefants

0
 1
 NC

[3] Creus que el cavall pensava que podia volar més lluny que els ocells? Explica per què.

0
 1
 NC

[4] Per què creus que els ocells van acceptar el concurs amb el cavall?

- Per lluir-se davant del cavall
- Per demostrar que les seves ales eren millors
- Per donar-li una lliçó al cavall
- Per ensenyar a volar millor al cavall

0
 1
 NC

[5] Què passa amb les ales del cavall al final de la història?

0
 1
 NC

[6] Què tenen en comú les dues històries del text?

0
 1
 NC

Abans de contestar les preguntes següents llegeix el text
“Els contenidors de reciclatge”

2. Els contenidors de reciclatge

(7) Què faran amb els contenidors de reciclatge un cop siguin plens?

- Utilitzar les coses a l'aula
- Dur-los al centre de reciclatge
- Compartir les coses amb els altres professors
- Donar les coses als nens i nenes d'altres classes

0
 1
 NC

(8) Què va portar la Maria a l'escola?

0
 1
 NC

(9) Què va dur en Joan pels contenidors de reciclatge?

- Vidre
- Paper
- Metall
- Plàstic

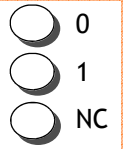
0
 1
 NC

(10) “...cada company de la classe va col·laborar portant alguna cosa...”
Com creus que van decidir el que duria cadascú?

- Cada nen/a va decidir el que portaria sense parlar-ho amb ningú
- Cada nen/a va escollir el que portaria d'una llista de materials
- Per parelles els nens van dir el que volien portar
- La mestra li va dir a cada nen el que havia de portar

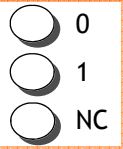
0
 1
 NC

[11] Per què l'endemà els contenidors de reciclatge estaven buits?

[12] Aquesta història ha estat escrita, probablement, per

- Un adult
- Un nen petit
- Un company/a de la classe
- Un noi que va a la Universitat

Abans de contestar les preguntes següents llegeix el text
“Un dia especial”

3. Un dia especial

(13) Què tenia d'especial aquest dissabte per a en Pol?

- Podria veure la televisió tot el matí
- Rebria un regal que demana des de fa setmanes
- Descobriria allò que estava esperant des de fa dies
- Passaria tot el dia amb la seva mare

0
 1
 NC

(14) “Va començar a canviar ràpidament de canal...”
Per què creus que en Pol feia això?

0
 1
 NC

(15) Què va fer pensar a la Judit que en Pol estava preparat per anar a comprar?

- Ja estava vestit i veient la televisió
- S'havia vestit de manera diferent a com ho fa habitualment
- No havia deixat de parlar mentre esmorzava
- Volia anar a comprar unes sabatilles noves

0
 1
 NC

(16) Per quina raó la veu de la Judit sonava, al principi, de manera vaga i poc clara?

0
 1
 NC

(17) Què volia dir en Pol amb aquesta expressió “Però... sortirem aquest matí?”

0
 1
 NC

(18) Copia la frase que va dir en Pol per intentar convèncer a la seva mare d'ajornar la compra de les sabatilles.

0
 1
 NC

Abans de contestar les preguntes següents llegeix el text
“Aprenent a rastrejar”

4. Aprenent a rastrejar

(19) Què ha de fer la Sara per millorar les seves habilitats de rastreig?

- Ha de comprendre el comportament dels animals
- Ha de fixar-se molt en els detalls
- Ha de conèixer bé tot el que hi ha al seu voltant
- Ha d'obtenir l'ajut de la seva família

0
 1
 NC

(20) “...va decidir utilitzar el calçat de la seva família per marcar les petjades al sorral.”

Per què ho va fer la Sara això?

- Per molestar a la seva família
- Per fingir que era una altra persona
- Per comprovar si coneixia a tots els membres de la família
- Per dur a la pràctica el que estava aprenent

0
 1
 NC

(21) Ordena de l'1 al 4 les accions que fa la Sara en aquesta història

- Analitza els animals
- Busca informació sobre el tema
- Fa proves amb les sabates de les persones
- Demostra públicament que sap molt sobre petjades

0
 1
 NC

(22) Quina és l'actitud d'en Pau envers la Sara al final de la història?

0
 1
 NC

(23) Relaciona cada part del text amb la paraula que la resumeix millor

La Sara és una nena de 9 anys que estava decidida a aprendre a rastrejar a partir del rastre que deixen les petjades. Com que el seu pare no li podia ensenyar el que volia, va decidir que n'aprendria pel seu compte. Va demanar prestats a la biblioteca tots els llibres sobre petjades d'animals que va trobar i va memoritzar cada paraula i cada il·lustració que hi sortia.

Necessitat

Més d'una vegada, el seu pare o el seu oncle Pau, quan estaven a punt de sortir de casa, cridaven:

—Sara, on ets? Porta'm les meves botes, si us plau, les necessito per treballar.

Curiositat

La Sara tenia el costum de caminar amb la mirada fixada en les persones que es movien davant seu. Seguia el moviment de tothom que vivia o treballava a la granja. També tenia l'hàbit, una mica molest, de preguntar a tothom: "Què vols fer al canal amb la bomba d'aigua, Jaume? "Has trobat al garatge el que buscaves, tieta Marta?" "Ja vigiles de no trepitjar la forca, Jaume?", o "Mare, ahir va venir a visitar-te un senyor que duia unes botes del 44. Qui era?"

Demostració

En Pau va agafar la Pula i li va inspeccionar les potes.

—La Sara té raó. L'ungla està partida —va dir en Pau.

—Ja us ho he dit —respongué la Sara—. Es pot veure en les seves petjades.

Mireu. —la nena va fer que la Pula s'allunyés, i va continuar—. Mireu, veieu les petjades? És fàcil encara que hi hagi tanta pols. No ho veieu?

Els altres van negar amb el cap.

—Sara, si ets capaç de veure, amb aquest munt de pols, que la Pula té una peül·la partida, és que realment ets molt bona —la va felicitar en Pau.

Consulta

(24) Assenyala amb claus (}) les tres parts d'aquesta història: Introducció, Nus i Desenllaç.

La Sara és una nena de 9 anys que estava decidida a aprendre a rastrejar a partir del rastre que deixen les petjades. Com que el seu pare no li podia ensenyar el que volia, va decidir que n'aprendria pel seu compte. Va demanar prestats a la biblioteca tots els llibres sobre petjades d'animals que va trobar i va memoritzar cada paraula i cada il·lustració que hi sortia.

Per practicar, va decidir utilitzar el calçat de la seva família i anar marcant les petjades al sorral. Sabates, sandàlies, sabatilles esportives, botes de goma... tot el calçat va acabar al pati.

Més d'una vegada, el seu pare o el seu oncle Pau, quan estaven a punt de sortir de casa, cridaven:

—Sara, on ets? Porta'm les meves botes, si us plau, que les necessito per treballar.

La Sara tenia el costum de caminar amb la mirada fixada en les persones que es movien davant seu. Seguia el moviment de tothom que vivia o treballava a la granja. També tenia l'hàbit, una mica molest, de preguntar a tothom: "Què vols fer al canal amb la bomba d'aigua, Jaume? "Has trobat al garatge el que buscaves, tieta Marta?" "Ja vigiles de no trepitjar la forca, Jaume?", o "Mare, ahir va venir a visitar-te un senyor que duia unes botes del 44. Qui era?"

Després d'haver memoritzat les petjades de les sabates de tothom, va començar a analitzar les petjades dels animals, sobretot del Pul i la Pula, els cavalls de la granja.

Tothom pensava que era una pesada i que allò que feia era una ximpleria, però, per altra part, admetien que era molt bona en aquesta tasca. El seu reconeixement públic va arribar una nit mentre sopaven, quan va dir al seu pare que la Pula estava coixa d'una pota davantera. El seu oncle Pau, l'encarregat dels animals, va dir que la Pula estava perfectament bé. La Sara va insistir en què això no era així. Va explicar que a la seva petjada es veia una petita divisió i, per tant, coixejava una mica.

A mig sopar tots es van aixecar de la taula i se'n van anar a les cavallerisses.

En Pau va agafar la Pula i li va inspeccionar les potes.

—La Sara té raó. L'ungla està partida —va dir en Pau.

—Ja us ho he dit —respongué la Sara—. Es pot veure en les seves petjades. Mireu. —la nena va fer que la Pula s'allunyés, i va continuar—. Mireu, veieu les petjades? És fàcil encara que hi hagi tanta pols. No ho veieu?

Els altres van negar amb el cap.

—Sara, si ets capaç de veure, amb aquest munt de pols, que la Pula té una peül·la partida, és que realment ets molt bona —la va felicitar en Pau.

